σύναξε δύο χιλιάδας φράγκα καὶ ἐχρειάζετο ἀκόμη χίλια διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἓν μικρὸν ἀμαξάκι μὲ αὐτά· πρὶν ὅμως κατορθώσῃ νὰ συνάξῃ τὰ χίλια ταῦτα ἡμέραν τινὰ παρουσιάζεται εἰς αὐτὸν μία πτωχὴ χήρα καὶ ἐρρίφθη εἰς τοὺς πόδας του, κράζουσα, «Σῶσον ἐμὲ καὶ τὰ ἑπτὰ τέκνα μου ἀπὸ τελείαν καταστροφήν· ἐγὼ καὶ αὐτὰ ἐξεδιώχθημεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν μας, τὴν ὁποίαν εἴχομεν ὑποθηκεύσει εἰς ἕνα ἄνθρωπον, καὶ τώρα δὲν ἔχομεν ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι.»

Καὶ πόσον χρειάζεσαι διὰ νὰ πληρώσῃς τὸν δανειστήν σου; ἠρώτησεν ὁ Λαμαρτῖνος.

Χίλια φράγκα, κύριε,- ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ

Ἰδοὺ αὐτὰ,—εἶπεν ὁ γενναιόδωρος ποιητής,—μετρήσας εἰς αὐτὴν τὰ χίλια φράγκα. Λάβε τα καὶ πορεύου ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ ἡ ἀμαξά σου; τὸν ἠρώτησεν εἷς τῶν φίλων του, ὅστις ἔτυχε νὰ ἦναι παρών.

Ἆχ, φίλε μου,—εἶπεν ὁ γηραιὸς πολιτικὸς,—μοῦ φαίνεται, ὅτι εἶναι καλλίτερον διὰ τὴν ὑγείαν νὰ περιπατῇ τις παρὰ νὰ ἐποχῆται ἐφ' ἁμάξης.— Θὰ ἀκολουθήσω λοιπὸν τὴν παλαιάν μου συνήθειαν καὶ θὰ πηγαίνω ὅπου ἔχω χρείαν *ἀποστολικῶς*!

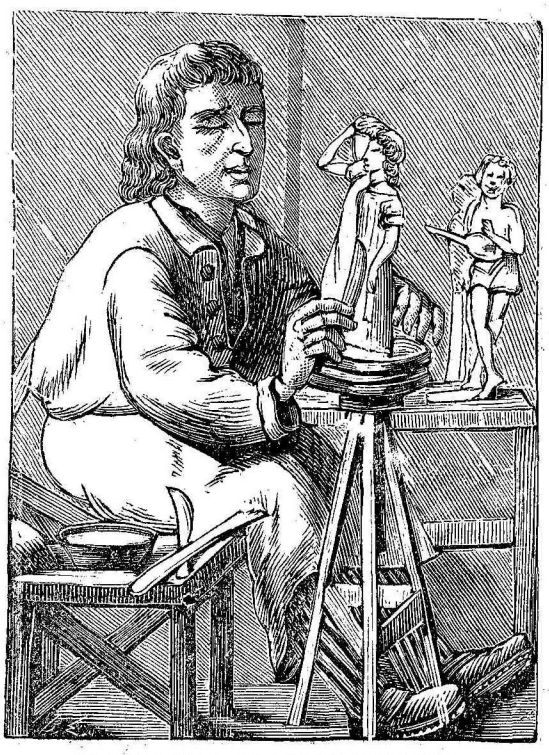

Ο ΤΥΦΛΟΣ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνῶσταί μας φυσικὰ ἤθελον νομίσει, ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον εἰς τυφλὸν νὰ γείνῃ ποτὲ ἀγαλματοποιὸς καὶ νὰ μάθῃ νὰ κατασκευάζῃ μορφὰς ἀνθρώπων ἢ ζώων ἐκ ξύλου ἢ μαρμάρου χωρὶς ποτε νὰ δυνηθῇ νὰ ἴδῃ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα.

Ἀλλ' ὅμως ἡ ἐπιμονὴ κατορθώνει καὶ τοῦτο, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἀπίστευτον. Τὸ ἑξῆς παράδειγμα τυφλοῦ τινος ἐν Ἑλβετίᾳ εἶναι ἱκανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μας.

Ὁ τυφλὸς οὗτος προσεβλήθη ἀπὸ εὐλογίαν, ἐνῷ ἦτο πέντε ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐτυφλώθη ἐντελῶς. Πρὶν χάσῃ τὸ φῶς του, συνείθιζε νὰ παίζῃ μὲ τὰ παιγνιδάκια, τὰ ὁποῖα συνήθως κατασκευάζουν οἱ Ἑλβετοί· ἀφοῦ δὲ ἔγεινε τυφλὸς εἰς τὰ παιγνιδάκια ταῦτα εὗρισκε πολλὴν εὐχαρίστησιν· τὰ ἐλάμβανεν εἰς τὰς χεῖράς του, ἐξέταζε διὰ τῶν δακτύλων τὴν μορφὴν καὶ τὸ σχῆμα, ἐμέτρα τὸ μέγεθος κτλ. ἕως οὗ κατώρθωσε κατὰ μικρὸν διὰ τῆς ἁφῆς νὰ δύναται νὰ λέγῃ ἀκριβῶς τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀναλογίαν τῶν διαφόρων αὐτῶν μερῶν καὶ διαστάσεων. Ἤρχισε δὲ νὰ συλλογίζεται πῶς ἠμποροῦσε νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως διὰ τῆς ἁφῆς.

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ του εἶχον ἀποθάνει, ἀδελφοὺς δὲ καὶ ἀδελφὰς δὲν εἶχε νὰ τὸν περιποιηθῶσιν. Ὅθεν εὑρὼν ἑαυτὸν ὁλομόναχον καὶ πτωχὸν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἀπεφάσισε νὰ ἐξοικονομῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ προσπαθειῶν.

Ἔλαβε λοιπὸν κομμάτιον ξύλου καὶ ἓν μαχειρίδιον καὶ ἤρχισε τὸ ἔργον. Ἡ πρώτη ἐπιχείρησις τῷ ἐπροξένησε πολὺν κόπον. Συχνὰ κατέστρεφε μὲ ἓν κόψιμον βαθύτερον τοῦ πρέποντος ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐργασθῇ καὶ κοπιάσει πολλὰς ἡμέρας. Τοιαῦται δυσκολίαι θὰ ἀπήλπιζον τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ὁ τυφλὸς Ἑλβετὸς ἐπέμενε, καὶ μετὰ πολλὰς δοκιμασίας, ἀποτυχίας καὶ ἀγῶνας τελευταῖον οἱ κόποι του ἐστεφανώθησαν μὲ ἐπιτυχίαν, ὥστε ἠδύνατο ἐπὶ τέλους νὰ κατασκευάζῃ ἀγάλματα ἐκ μαρμάρου καὶ ἐκ ξύλου, φέροντα πολύπτυχον ἐνδυμασίαν μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν.

Ὄχι μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς ὑπομονῆς, ἐπιμονῆς καὶ προσεκτικῆς ἐξετάσεως τοῦ προσώπου ζώντων ἀνθρώπων μὲ τὰ δάκτυλά του, κατώρθωσε νὰ κατασκευάζῃ τὰς προτομάς των ἀπὸ μνήμης!

Ὁ τυφλὸς οὗτος ἔζησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὐτυχὴς καὶ κατεσκεύασεν ἄπειρα ἀγάλματα, τὰ ὁποῖα θὰ διαμένουν ὡς μνημεῖα τοῦ θριάμβου τῆς ἐπιμονῆς ἐναντίον καὶ αὐτῶν τῶν μεγίστων δυσκολιῶν.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Ὅλοι γνωρίζομεν τὰ μικρὰ καὶ ἄσχημα ζῶα, τὰ ὁποῖα ἀγαποῦν νὰ ζοῦν εἰς λιμνάζοντα ὕδατα, καὶ τὰ